

Felszabadulásunk ünnepéhez

1945 április 4-én, oly hosszú rabság után végre szabad lett a magyar nép. A dicsőséges Szovjet Hadsereg ezen a napon verte ki országunk területéről a német és a magyar fasiszták utolsó maradványait. Ezen a napon megszűntek szörnyű háborús szenvedéseink. A háború súlyos pusztításai, — súlyos veszteségeink után, a népi demokrácia útján elindulhattunk nemzetünk felemelkedése felé.

Ezen a napon nyerte vissza a magyar nép függetlenségét és önállóságát. Ez a nap a kiindulópontja azoknak a történelmi jelentőségű sikereknek, amelyeket a felszabadulás óta eltelt évek alatt dolgozó népünk munkájával, áldozataival és harcaival kivívtunk.

A magyar nép sohasem felejtí el, hogy szabadságát, függetlenségét, — felemelkedésének lehetőségét a Szovjetúniónak köszönheti és a felszabadulásunk óta elért eredményeinkkel bizonyítottuk, hogy méltók is vagyunk a szabadságra.

De nemesak szabadságunkat köszönhetjük a Szovjetúniónak, hanem köszönhetjük azt a hatalmas politikai, gazdasági és kulturális segítséget is, amelyben a szovjet nép egyre nagyobb mértékben részesít bennünket.

Április 4-e az örök szovjet-magyar barátság ünnepe, a forró szeretet és hála ünnepe volt a felszabadító Szovjetúnió és népünk igaz barátja a nagy Sztálin iránt.

Az elmúlt 5 év alatt évszázadok elmaradottságát hoztuk be. Politikai, gazdasági és kulturális eredményeink folytán már méltó helyet foglalhatunk a Szovjetúnió vezetete szabad, haladó népek nagy családjában.

A magyar néphadsereg különösen sokat köszönhet a szovjet népnek, a Szovjet Hadseregnek. A belénk helyezett bizalom eredményeképen hadseregünket a második világháborúban győztes hadsereg győztes fegyvereivel, a világ legjobb és legkorszerűbb fegyvereivel szerelhetjük fel.

A fegyverzetten, a felszerelésén kívül megkaptuk a leghaladottabb haditudományt is, azt a hadászatot, azt a harcászatot, amellyel a szovjet Hadsereg Sztálin generalisszimus vezetésével fel tudta tartani a háború megindulásakor még olyan hatalmas erővel támadó fasiszta haderőt és amely képessé tette a Szovjet Hadsereget arra, hogy az emberek és hadianyag e legnagyobb háborújában világraszóló győzelmet arasson.

Ezt a haditudományt tanulja most fiatal néphadseregünk, mely az április 4-i káprázatos díszszemlén megmutatta, hogy helyes úton követi példaképét a Szovjet Hadsereget.

Az a képzettség, az az öntudatos fegyelem, az az erő, amely a gyönyörű díszmenetben felvonuló tisztjeink tekintetéből, kardjuk villogásából, gyalogságunk szuronyerdejéből, tüzéségünk ágyúinak csöveiből, hatalmas páncélosaink félelmetes dübörgéséből kisugárzott, a nyugodt biztonság érzetét keltette dolgozó népünkben, de ugyanakkor rettegést és szorongást keltett ellenségeink szívében.

A szovjet haditudomány átvételével döntő fordulat következett be honvédségünk anyagi ellátásában, hadtápszolgálatában is.

Végérvényesen felszámoltuk azt a szellemet, amely Horthy hadseregében az anyagi szolgálatot lenézte és alacsonyabb rendű katonai szolgálatnak tekintette. A szovjet haditudomány arra is megtanította hadseregünket, hogy megbecsülje, egyenrangúnak tekintse a hadtápszolgálatot, bármely fegyvernem szolgálatával és működésével.

Ma már bizvást elmondhatjuk, hogy a szovjet hadtápszolgálat tapasztalatainak átvételével és alkalmazásával hadtápszolgálatunk is megindult a fejlődés útján. A múlt év végén az első Hadtápkonferenciával megindult tisztjeink átképzése és a Hadtápkiskola felállításával megindult az új szellemű hadtáptisztek tömeges kiképzése is.

A Szovjet Hadsereg segítségének köszönhetjük, hogy a napokban igen jól vizsgázott le újtípusú hadtáptisztjeink első olyan évfolyama, amely már a legkorszerűbb szovjet hadtápszolgálat elveit és módszerét tanulta meg.

Ezek a fiatal hadtáptisztjeink, akik felszabadulásunk ötödik évfordulóján kapták meg néphadseregünk jól megérdemelt tiszti rendfokozatait, most fel fogják frissíteni hadtápszolgálatunk vérkeringését és a becsületesen dolgozó régebbi bajtársakkal összefogva fejlesztik tovább hadtápszolgálatunkat.

Felszabadulásunk e nagy ünnepén, néphadseregünk hatalmas díszszemlájén felmérhettük eredményeinket, felmérhettük azt a nagy segítséget, amelyben a Szovjetunió, a baráti szovjet nép részesített bennünket.

Eredményeink, erőnk hatalmas megnövekedésének tudata azonban ne okozzon elbizakodottságot, önteltséget. Bármily nagyok is eredményeink, az előttünk álló feladatok még nagyobbak.

A szocializmus alapjait lerakó öt éves tervünk szocialista

szellemű, öntudatos munkát követel meg egész dolgozó népünk-től. Ezt a méreteiben és várható eredményeiben egyaránt hatalmas tervét, csak úgy tudjuk megvalósítani, csak akkor tudjuk a magyar nép felemelkedését és boldog jövőjét biztosítani, ha néphadseregünket tovább erősítjük, ha katonai és politikai tudásunkat szünet nélküli kiképzéssel és tanulással továbbfejlesztjük, a díszszemle előkészületei során elért fegyelmünket megszilárdítjuk és tovább fejlesztjük.

Mint ahogyan a Magyar Dolgozók Pártja és nagy vezérünk Rákosi Mátyás vezetésével dolgozó népünk legjobbjai követik a Szovjetúnió munka-hőseinek, a sztahánovistáknak példáját, úgy mi is kövessük példaképeinknek, a szovjet harcosoknak a példáját. A versényszellem továbbfejlesztésével erősítsük néphadseregünket, hogy a Magyar Népköztársaság még szilárdabb bástya legyen a béke frontján.